

ПРИЧА О ЛОВЦИМА

Била једном два ловца, Јанко и Бранко, комшије и дугогодишњи пријатељи. Једног дана они су се упутили на оближњу планину у лов. Хођајући тако шумом они угледаше златног овна. Застали су да се увјере том дивном призору. Били су одушевљени, велика је част пронаћи таквог овна, а знали су да је краљ расписао награду за његове проналазаче. Јанко је рекао Бранку да требају узети овна и што

прије напустити планину како би подијелили награду и својим породицама омогућили бољи живот. Међутим, у Бранку је прорадила похлепа, није хтио да дијели славу и награду са својим пријатељем. Размишљао је о томе каквим би га херојем сматрали кад би он довео ту ријетку животињу у њихов град. Одлучио је да завеже Јанка за дрво и да га остави тако у сред шуме, у канцама природе и свих опасности које вребају. Затим је завезао и овна и отишао код краља. Када га је краљ примио овај му је испричао како је нашао златног овна и затражио награду. Краљ му је обећао 100 златника за чаробну животињу, а затим га упозорио да ће умјесто награде уколико га је слагао бити кажњен доживотном самицом. За то вријеме Јанко је на све начине покушавао да се одведе. На његову срећу, баш тада је наишао његов пас, који је пошао у потрагу за својим власником. Пас је помогао Јанку и овај се ослободио. Затим је узео златног овна и изабрао други пут за повратак кући. Мимоишао се са Бранком, који је када се вратио на мјесто не коме је оставио пријатеља и плијен имао шта и да види... По повратку у град Јанко је дочекан аплаузом од стране својим суграђана. Сви су га гледали са поштовањем. Од краља је добио златнике и одликовање за храброст, постао је највећи јунак свог народа. За разлику од њега, Бранка је дочекала црна прича, завршио је у самици гдје се до краја живота кајао због своје похлепости. Научио је лекцију али је било касно.